

רנב) ה' א"ר (ה) אלעזר, אבא, יומא חד הוינא בני מדרשא, ושאלו חבריאי, מאי ניהו דא"ר עקיבא, לתלמידוי, (ג) * כשתגיעו לאבני שיש טהור, אל תאמרו מים מים, שמא יתסתכנון גרמייכו, דכתיב דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. אדהכי, הא סבא דסבין קא נחית, אמר לון רבנן, במאי י קא תשתדלון. אמרו ליה, ודאי, י בהא דא"ר עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש וכו'. אמר לון, ודאי רוא עלאה, אית הכא, והא אוקמוה במתיבתא עלאה, ובגין דלא תטעון נחיתנא לכו, ובגין דאתגליא רוא דא ביניכו ה דאיהי רוא עלאה, טמירא מבני דרא.

רנג) ה' בודאי אבני שיש טהור, אנון דמנהון מיין דכיין נפקין, ואינון

מסורת הזהר (א) כשתגיעו לאבני שיש טהור וכו' ח"ג רמ"ו: רנח. ת"ז חק' ה' כ. חק' מ' פ: (ב) דובר שקרים וכו' (ה) קא ח"א קצב: ח"ג קב. קכא. קעה. רמ"ו. ת"ז חק' מ' פ: חלופי גרסאות א' כדמיי מצוין בסוגרים מכאן עד אות ו'. ב ניא תסתכנו נפשיכם ג ניא ליג קא. ד ניא בהאי ה ניא דאיהו. א ניא ודאי.	דרך אמת (ה) כל המעון הודעם נכ גדל: כוף קאל א. ב) פרדס בשער ערכי הכותבים נעך שיש וסוף תקון כ"ד

מאמר

מארבע פרסאות הנ"ל, הנקראות פרדיס. כי נהר פירושו מאור. וז"ש אל"ן אנון ארבעה דנכנסו לפרד"ס, כלומר, שאלו ד' חכמים שנכנסו לפרד"ס, היינו שנכנסו בארבעה נהרות הללו הנמשכים מד' פרסאות הנ"ל: מפרסא דעשיה נמשך נהר פישון, שהיא חלק הפשט. ומפרסא דיצירה, שה"ס ו' דגחון, נמשך נהר גיחון, שהוא חלק הרמז. ואלו הג"ר החסרים כאן בהו' דגחון, ה"ס ג"ר דחכמה, וז"ש ולחכימא ברמיזא, שמה שנבחן לרמז, שפירושו ו"ק בלי ג"ר, היינו רק לחכם הצריך מוחין דהארת חכמה, אמנם מבחינת מוחין דחסדים יש שם ג"ר כמו בבריאה. אלא היצירה דוקא להארת החכמה צריך, וג"ר דחסדים אינם מספיקים לו.

ואלו הג"ר דהארת חכמה החסרים בהו' דגחון, היא השלמות דנשמת משה, שלא יתגלה רק בגמר התקון, לעת שיעמוד משה בתחית המתים. וז"ש ותמן הוא קבור ההוא דאתמר ביה כל הולך על גחון. כלומר ששלמות נשמת משה קבור ונעלם בהו' דגחון, ולא יוכל להתגלות רק בתחית המתים, שאז ישוב משה לישראל, ועמו ב' משיחין, (כנ"ל דף ר"ב ד"ה דבר) דהיינו שיתגלו הג"ר ביצירה, כי אז יתבטלו כל הפרסאות, וישובו ג' עולמות בי"ע להיות אצילות, ויאירו ג"ר דחכמה גם ביצירה כמו באצילות, דהיינו התגלות נשמת משה, וב' נהרות האחרים כבר נתבאר לעיל.

מאמר אבני שיש טהור
 רנב) א"ר אלעזר, אבא, יומא חד הוינא (דסרי דף כ"ז ע"ב)

הסולם

אבני שיש טהור
 כבי מדרשא ושאלו חבריא מאי ניהו דאמר רבי עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני וכו'. אר"א יום אחד כשהינו בבית המדרש, ושאלו החברים, מהו שאמר ר"ע לתלמידוי: כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, שמא תסתכנו בעצמכם, כי נאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. אדהכי הא סבא דסבין קא נחית, בינתים ירד שם זקן הזקנים. חו"ב נקראים סבין, וכתר שהוא למעלה מחו"ב נק' סבא דסבין וה"ס גילוי נשמת יחידה העתירה להתגלות בעולם בגמר התיקון. אמר לון רבנן במאי קא תשתדלון, אמר להם: רבנן, במה אתם עוסקים, אמרו ליה, ודאי בהא דא"ר עקיבא לתלמידוי, כשתגיעו לאבני שיש וכו', השיבו לו, עוסקים בזה שאר"ע לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש וכו'.

רנג) בודאי אבני שיש טהור אנון, דמנהון מיין דכיין נפקין, ודאי הוא שהם אבני

רמיזין באת א' רישא וסופא, ו' דאיהו נטוי בינייהו, ה' איהו עץ החיים, כ' מאן דאכיל מניה, וחי לעלם, ואלין ב' יודין, אינון רמיזין בוייצר, ואינון תרין יצירות, יצירה דעלאין, ויצירה דתתאין, ואנון חכמה בראש, וחכמה בסוף, תעלומות חכמה, ודאי אנון תעלומות מחכמה עלאה דתחות כתר עלאה.

רנד) ואנון לקבל ב' עיינין, *דבהון תרין דמעין נחתו בימא רבא, ואמאי נחתו בגין דאורייתא מתרין לוחין י' אלין, הוה משה י' נחית לישראל, ולא זכו בהון, ואתברו, ונפלו, ודא גרים אבודא דבית ראשון ושני,

מסורת הזר

(א) תרין דמעין-בימא רבא ח"א ד': ח"ב י"ח. י"ט: קצה ח"ג קל"ו: קע"ב: ת"ז תק' סט קינ: חלופי גרסאות ה' ניא ואיהו כ' ניא לינ מאן. ג' ניא ביס אלין. אלין הוה. ד נחחא.

מאמר	הסולם	אבני שיש טהור
אבני שיש טהור, שמהם יוצאים מים טהורים, ואנון רמיזין באת א' רישא וסופא ו' דאיהו נטוי בינייהו איהו עץ החיים מאן דאכיל מניה וחי לעלם, והם מרומזים בב' יודין שבאות הא' בראשה ובסופה, הו' שבא' הנטויה בין ב' היודין, הוא עץ החיים, שכל האוכל ממנו וחי לעלם. וארו ב' יודין, אנון רמיזין בוייצר, ואנון תרין יצירות, יצירה דעלאין ויצירה דתתאין, וב' יודין הללו שבא' מרומזין בהכתוב וייצר, שיש בו ב' יודין, והם ב' יצירות, יצירת העליונים ויצירת התחתונים, ואנון חכמה בראש וחכמה בסוף, תעלומות חכמה, ודאי אנון תעלומות מחכמה עלאה דתחות כתר עלאה, והם הב' יודין שבראש וסוף, בהשם 'אהדונה', שפירושם, חכמה בראש השם וחכמה בסוף השם, ונקראות תעלומות חכמה, כי כן הם נעלמות מחכמה העליונה שמתחת כתר עליון.	יאהדונה, והם סוד ב' יודין שבהכתוב וייצר, שהם: יצירת העליונים סוד עוה"ב, הנמשכים מחכמה עלאה, שהיא בינה, ויצירת התחתונים שבעולם הזה הנמשכים מחכמה תתאה שהיא מלכות, הנוקבא דז"א, (כנ"ל דף ר"ז ד"ה פירוש ע"ש). והן ב' יודין שבאות א' שיד העליונה היא חכמה עלאה, ויד התחתונה היא חכמה תתאה, והקו הנטוי ביניהם ה"ס ז"א הנק' ו', ונק' עץ החיים, המקבל מחכמה עלאה שהיא 'עלאה שממעל לו, ומשפיע לחכמה תתאה, שהיא 'תתאה שמתחתיו, והן סוד אבני שיש טהור, של ר"ע, דהיינו בינה הנקראת חכמה עלאה, והמלכות הנקראת חכמה תתאה, כמו שמבאר והולך.	
פירוש, הכתר דא"א, נקרא כתר עליון, ותחתיו הוא החכמה דא"א בסוד דא לגו מן דא, (כמ"ש בזהר האזינו רפ"ח). והיא נקראת חכמה סתימאה, מטעם שנסתמה ואינה משפעת לפרצופי אצילות, והחכמה המושפעת באצילות היא רק מבינה שנעשית חכמה ע"י עליתה לראש א"א, ובינה זו נקראת חכמה עלאה, וכשהיא מקבל ממנה ומשפיע להנוקבא, נקראת אז הנוקבא בשם חכמה תתאה, וב' חכמות הללו נקראות תעלומות חכמה, להיותן נעלמות מחכמה, בערך החכמה העליונה דא"א שמתחת הכתר שלו, דהיינו החכמה סתימאה, כי לא יוכלו לקבל ממנה כלום, ואלו ב' החכמות ה"ס ב' יודין ראש וסוף שבשם (דמ"י דף כ"ו ע"ב)	רנד) ואנון לקבל ב' עיינין, דבהון תרין דמעין נחתו בימא רבא: והן כנגד ב' העינים, שמהם יורדות ב' דמעות לים הגדול, כי החכמה מכונה עינים, ועין ימין כנגד חכמה עלאה, ועין שמאל כנגד חכמה תתאה, ואמאי נחתו, כגון דאורייתא מתרין לוחין אכין, הוה משה נחית לישראל, ולא זכו בהון ואתברו ונפלו, ודא גרים אבודא דבית ראשון ושני, ולמה ירדו הדמעות, ומשיב, משום שמב' לוחות האלו הוריד משה התורה לישראל, דהיינו בינה ומלכות, כי לוח הימני ה"ס בינה והשמאלי מלכות, שהם כנגד ב' עינים, ולא זכו בהם ישראל, כי נשברו ונפלו, דהיינו בחטא העגל, כמ"ש וישבר אותם תחת ההר וזהו שגרם חרבן בית ראשון ושני, כי הם נמשכים ג"כ מב' הלוחות, בית ראשון מלוח הימני, שה"ס חכמה עלאה, בינה, ובית שני מלוח השמאלי שה"ס חכמה תתאה, מלכות, וע"כ הפגם דשבירת הלוהות גרם לחורבנם, וע"כ	

בראשית

ריז

ואמאי נפלו, בגין דפרח ו' מנייהו, " דאיהו ו' ד' דוייצר, ויהיב לון אחרנין מסטרא דעץ הדעת טו"ר. דמתמן אתיהיבת אורייתא באסור והתר מימינא י חיי, ומשמאלא מותא.

רנה) ובג"ד א"ר עקיבא, לתלמידוי, כשתגיעו לאבני שיש טהור, אל תאמרו מים מים, לא תהוו שקילין אבני שיש טהור י לאבנין אחרנין, דאנון י חיי ומותא, דמתמן י לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו. ולא עוד אלא אתון תסתכנון גרמיכו, בגין דאלין דעץ הדעת טו"ר אנון בפרודא, ואבני שיש טהור אינון ביחודא בלא פרודא כלל. (ב) ו' ואי תימרון דהא אסתלק עץ החיים מנייהו ונפלו, ואית פרודא בינייהו, י דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, דהא ילית תמן פרודא לעילא דאלין דאתברו מאנון הוו. אתו לנשקא (* ליה, פרח ואסתלק מנייהו.

דרך אמת

מסורת הזהר

(א) דאיהו ו' דוייצר ת"ז תק' ס"ט קטו: לאבני שיש טהור לעיל דף רס"ו ציון א' ו'ש"ג. (ב) לב חכם לימינו ונ' (קהלת יוד) ח"ג רכ"ז: ת"ז תק' מ' פ': תק' נו צא. תק' ס"ח צ"ח: תק' ס"ט ק"ו: ג) דובר שקרים לא יכון לעיל דף רנ"ב ציון ב' ו'ש"ג

חלופי גרסאות א גיא וייצר כ גיא חיים, ג גיא דאנון ב' יודין דוייצר חכמה עלאה וחכמה תתאה. ד גיא חיים ומיתה. ס גיא ואי תימרון דהא אלף לית תמן וכו' ול"ג דהא אסתלק ער דהא לית, ד גיא דהא א"ף.

מאמר

הסולם

אבני שיש טהור

לא תהוו שקילין אבני שיש טהור לאבנין אחרנין דאנון חיי ומותא, דמתמן רב ונ'. ומשום זה אר"ע וכו' שפירושו הוא, אל תשוו את אבני שיש טהור לאבנים האחרות, שהם חיים ומות, שמשם לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו ולא עוד אלא אתון תסתכנון גרמיכו, בגין דאלין דעצה"ד טו"ר אנון בפרודא ואבני שיש טהור אנון ביחודא בלא פרודא כלל ולא עוד אלא שתסתכנו בעצמכם, משום שאלו האבנים דעץ הדעת טו"ר הן בפרוד, ואבני שיש טהור הן ביחוד בלי שום פרוד כלל. ואי תמרון דהא אסתלק עץ החיים מנייהו ונפלו, ואית פרודא בינייהו, ואם תאמרו, הרי עץ החיים נסתלק מהם בשעת חטא העגל ונפלו ונשברו, וע"כ יש פרוד ביניהם, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני דהא לית תמן פרודא לעילא, דאלין דאתברו מאנון הוו, דובר שקרים וגו', שהרי למעלה אין בהם פרוד, כי אלו שנשברו מאלו היו, דהיינו שהיו מאלו אבני שיש טהור, וא"כ אין בהם פרוד כמו האבני שיש טהור, ונבחנום משום זה, כמו שלא נשברו מעולם

ביאור הדברים. כי התורה מכונה מים כמ"ש ז'ל (ב"ק י"ז). אין מים אלא תורה ומקור

וע"כ ירדו ב' דמעות לים הגדול, הרומזים על ב' חורבנות שנעשו מפאת שבירת הלוחות הראשונים. ואמאי נפלו בגין דפרח ו' מנייהו דאיהו ו' דוייצר, ולמה נפלו ונשברו הלוחות, ומשיב, משום שפרח ו' מהם, שהוא ה' דוייצר, פירוש, כי ב' יודין שבוייצר הן ב' יודין שבאות א', שה"ס ב' הלוחות, וה' דוייצר ה"ס הקו הנטוי ביניהם, שה"ס עץ החיים, כנ"ל. ואחר שישאל תקנו החטא דעצה"ד, ופסקה מהם זוהמת הנחש, ע"כ זכו בהלוחות שה"ס ב' יודין חכמה עלאה וחכמה תתאה, וזכו בעץ החיים, שהוא הקו הנטוי ביניהם שה"ס חרות מפלאך המות, אמנם ע"י חטא העגל קלקלו תקונם וע"כ פרח עץ החיים מהם, כי חזר עליהם הפגם דעץ הדעת, ושוב נשתעבדו תחת מלאך המות, והלוחות שהיו נכללים מעץ החיים נשברו ונפלו, ויהיב לון אחרנין מסטרא דעץ הדעת טו"ר, דמתמן אתיהיבת אורייתא באסור והיתר, מימינא חיי ומשמאלא מותא, ונתן להם ב' לוחות אחרים מצד עץ הדעת טוב ורע, שמשם ניתנה להם התורה בדרך איסור והיתר, שמימין היא חיים ומשמאלא היא מות, דהיינו כמ"ש חז"ל (שבת פ"ח): למימינים בה סמא דחיי, ולמשמאילים בה סמא דמותא. רנה) ובג"ד אר"ע לתלמידוי כשתגיעו וכו' (דפו"י כ"ו ע"ב *) (כ"ז ע"א)

רנו) ד"א, ונהר יוצא מעדן, בודאי לעילא בעץ חיים, תמן לית קליפין נוכראין הה"ד לא יגורך רע, אבל בעץ דלתתא אית קליפין נוכראין, ודאי, ואיהו נטוע בגנתא דעדן דזעיר אפין, דאיהו חנוך מטטרון,

מסורת הזהר

א) ונהר יוצא מעדן: לעיל דף ר"א ציון א' וש"נ. ב) לא יגורך רע: (תהלים ה') ח"א נב. נו: טב. קפח. ריט: ח"ב קנ. קיו: קצג: ריד: ח"ג צ. קה: קנה. רכה. רסב: ת"ז בהקדמה ט. תק' נ"ו צ. תק' טז צח: תק' טט קח:

חלופי גרסאות א) נ"א דתמן ב) נ"א קליפין. ג) נ"א קליפין. ד) נ"א ובראין.

אבני שיש טהור

הסולם

מאמר

תימרון דהא אסתלק עץ החיים וכו' ולא עוד, כי מלבד הזלזול הרי אתם משקרים בעצמכם, כי מטרם התקון שהיתה התורה נמשכת מלוחות השניות בבחינת עצה"ד טו"ר, היה שולט אז כח הפרוד. ועתה שנגלו האבני שיש טהור, נגלה היחוד בלי שום פירוד, כלומר, דאגלאי מילתא למפרע שלא היה פירוד כלל מעולם, ואיך תחשבו שנשברו הלוחות הראשונות ונסתלק עץ חיים מהם, שהוא שקר גמור, דהא לית תמן פרודא לעילא דאנון דאתברו מאנון הוו כי עתה נגלה שאין שם שום פירוד למעלה בלוחות הראשונות, כי אלו הלוחות שנשברו היו ממש האבני שיש טהור של עכשיו, וכל השליטה שהיה בינתים לעצה"ד טו"ר בבחינת הפרוד חלף והלך לו ודומה כמו שלא היה כלל בעולם, ונמצא שהלוחות הראשונות לא נשברו כלל, וכל התורה שנגלתה והביאה לגמר התיקון יצאה ממש מלוחות הראשונות, ולא היה מעורב בה כלל בחינת טו"ר וחיים ומות. כמו שהיה נדמה לכם מטרם התיקון, בצורות לוחות השניות, וכזה תמצא ג"כ בזהר (ח"ג רע"ה) שדרשו על הכתוב ע"פ שנים עדים וגו' יומת המת והקשו החי מבעי ליה, ותרצו אלא המת דא ס"מ, דהוא מת מעיקרו, כלומר שבגמר התיקון כשיתבטל הס"מ יגלה לכל, שהס"מ לא היה חי מעולם, אלא היחוד היה שולט תמיד בסו"ה אין עוד מלבדו.

מאמר ב' ונהר יוצא מעדן

רנו) ד"א ונהר יוצא מעדן בודאי לעילא בעץ חיים תמן לית קליפין נוכראין הה"ד לא יגורך רע: פירוש אחר על הכתוב ונהר יוצא מעדן הוא, כי ודאי הוא שבעץ החיים העליון, דהיינו בנ"א דאצילות, אין שם קליפות זרות וז"ש עליו לא יגורך רע, כי הקליפות מתחילות בעולם הכריאה שמתחת האצילות, אבל בעץ דלתתא אית קליפין נוכראין ודאי, ואיהו נטוע בניע דזעיר אפין דאיהו חנוך, מטטרון אבל בהעץ שלמטה

ומקור התורה ה"ס ב' לוחות העדות שהם בינה ומלכות. וע"כ הם מכונים ב' לוחות אבנים להיותן נובעות מים שהיא התורה. ונתכאר לעיל, שלוחות הראשונות קבלו ישראל בבחינת השלמות כמו שיהיה בגמר התיקון. שה"ס מ"ש חז"ל בהכתוב חרות על הלוחות, אל תקרי חרות אלא חירות, שהיו חרות ממלאך המות. כמו שיהיה בגמר התיקון. אלא ע"י חטא העגל קלקו התיקון. וחזר עליהם שליטת מלאך המות ונשברו הלוחות, ונתנו להם לוחות שניות מבהינת חיי ומותא.

וכל התיקון אינו אלא ע"י המשכת אור תורה, כי ע"י המ"ן שמעלים ישראל ע"י קיום המצות ומע"ט, הם גורמים זוגים עליונים המגלים לאט לאט את האור התורה לישראל עד שזוכים על ידו לגמר התיקון, ונגלות אז ב' לוחות האבנים, בסוד ב' אבני שיש טהור דמנהון מ"ן דכ"ן נפקין, ואין עוד שם מים מים בפרודא, שהם מים שבימין חיים, ומים בשמאל מות, כנ"ל, כי יכולע המות לנצח, וכולם טהורים וכולם חיים, ונמצא, שהאבני שיש טהור הן תוצאה ותולדה מכל התורה, הנגלות ע"י לוחות השניות בסוד מים מים.

וזהו שהזהיר ר"ע לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, שהיה חושש שלא יטעו לחשוב שהאבני שיש טהור הן תוצאה מהתורה שנתגלתה בבחינת מים מים בפרודא מלוחות השניות, כי אז ישפילו מעלת אבני שיש טהור, כי אע"פ שהן עצמן מים טהורים, מ"מ כיון שיצאו מבחי' מים מים, די לבא מהדין להיות כנידון. וזה אמרו אל תהוו שקיקין אבני שיש טהור לאבנין אחרנין דאית בהו חיי ומותא, כי בזה שתחשבו שהאבני שיש טהור הן תולדה ותוצאה מלוחות השניות שיש בהם חיי ומותא, נמצאים אתם משוים אותם אליהם, כי די לבא מהדין להיות כנידון, והרי אתם מזלזים באבני שיש טהור, ולא עוד וכו' דאלין דעצה"ד טו"ר וכו' אנון ביחודא בלא פרודא כלל, ואי (דפו"י דף כ"ז ע"א)

עבד מ' נקודת שבכלי שלעולם הבינה היא המודדת
 בסוד מ' מדר בשעלו מים שהבינה נקראת מ' ו'
 והיא המודדת ונותנת קצבה למים ובתוכה הוא
 הוא ו' שהם דו"כ ו' זאם עיני בשהלך תבין מה
 שאפרש לך שאלו המ' נקו' הם ד' מאות שכל נקודה
 היא ו' נמוא' שהם ד' מאות לרמוז למ"ש
 הכתוב ארבע מאות איש עמו שהם שורש הקליפות
 וכשארם שובל מתרחקים ממנו והענין כי בבינה
 אין אחיזה לחינוכים אלא ממנו ולמטה יש להם
 שורש ולזה האדם שהוא רמוז נז"ח אינו יכול מהם
 ומהטומאה הלא בשבנם בטבילה סדומת לבינה
 שאין להם אחיזה בה ולזה צריך ב' טבילות א' להסיר
 הנומאה ונעליו מנזר הבינה שהיא מ' שזכרנו
 למעלה שדיכין מתערין פינה וטבילה ב' לקבל
 הקדושה מהמים הבאים מהבא הנקרא קדש וזכה
 יהיה האד' קדוש ודי בזה עד שיער' עלינו רוח סמרו'
סוד הטבילה משלמדי האר"י זלה"ס כשירצה
 לטבול במ' סאה יכוין בשם מ"ה לחבר ים
 עליון הרומז לשם י"ה עם ו"ה היינו ד"ו פיראופים
 ועל זאת הטבילה אמר ר"ע כשתגיעו לאצני שיש
 טהור אל תאמרו מים מים שהם מים העליונים
 זמים בתחתונים כי **חכמה ע"ה עולה ע"ד** והו"ה
 עולה נ"כ ע"ד יו"ד הי"א וי"ו הי"א מלכות יש בה
 אותיות מלך וצ"ח היינו תצאו ע"ה כי בשמחה תצאו
 ואם זכה כבר הוא מחבר מלך סוד ת' ת' עסת"ו סוד
 מלכו' הרי טב"ל י"ה אותיות טבילה מלשון טבל ר"ל
 עירוב עמבר האוהל להיות אחד אשריו ואשרי חלקו
 וז"ס והתיות ת"ו על מצחות האנשים ואמר ז"ל ת"ו
 של דיו והכוונה דיו' אהיות יו"ד רמוז למדה זו
 דחכמה ואם ח"ו לא זכה מצשה בט"ל י"ה לכן אמרו
 המבטל טבילת אשה מקנץ בנטיעות ועליו נאמר
 ונרגן מפריד אלוף כי מצוה היא שם הו"ה כי מ"כ
 זאת צ"ש הוא י"ה לפי שאדם עושה חיבור י"ה עם
 ו"ה ואדם הוא מ"ה ומ"ה יתחבר עם מ"ה ויהיה מלך

זנ"כ הו"ה אדל"י הוא מלך ס"ה ובשאינו מכוין כבר
 הסיר א' מאדם ונשאר דם וז"ס והתוים תי"ו של דם
 סוד מלכות מלך ח"א בשמתחבר מלך עם ת"ו נעשה
 טבילה של מ"ה ואם הפריד מלך מן ת"ו נעשה דם
 מלך קו אמצעי ת"ו מ"ל אדם מ"ה ומ"ה עם מ"ה
 הוא מלך ומים צ"ו וע"כ מי שיטבול צלי כוונה
 כבר יצא מקוה' היינו מקוה וכפי במקוה ישראל
 שהיא ה' ומעל צ"ו מ"ה ר"ל מעל צו"ה שהפריד י"ה
 מן ו"ה ובזה תבין הקטן יהיה לאלף יוד
 ה"ה במלואם יו"ד וי"ו דל"ת ה"ה ה"ה עולה ת"ק
 פחות ד' וכפי זה תשפן זה עולה אלף חסר ח' לכן
 אם תקח אותיות המילוי שהם ח' אותיות יושלם אלף
 לחבר האוהל להיות אחד היינו אףואם לאו ח"ו מפרי'
 אףואם וקרא אותו כי טוב הוא אות ו' כי טוב ראתה
 לכן קראה לו בתיה בשם משה כי מן המים משיתהו
 ר"ל מן מים תחתוני' היינו מקום הטבילה שנתכוונה
 אמו להטבילו ל"ה וטבל ועלה בידו וכן ר"ת טו"ב
 טב"ל ועלה בידו וכשלא יכוין האדם בזה טבל ושרץ
 בידו ע"כ נתכוונה אמו להנשיך השפע ממקום
 הטבילה היינו ים עליונה לים תחתונה שהיא בתיה
 ובוא שהגינה עליו וזכה תבין סוד ותלפנהו ותלפן
 ה"ו וכשזאת בתיה ונטלתו ואמרה משיתהו נתחבר'
 י"ה דבתיה עם ו' של אמו וניצל מגזרות ילדי העברי'
 והבן זה מאוד

מנחת ע"ש קודם עמידה למנחה תכוין
 בדעתך לכלול שם צ"ן
 דעשיה עם היצירה בשם מ"ה וכן יצירה בצריאה
 בשם ס"ג וכן צריאה באצילות בשם ע"ב ותכוין ד'
 שמות אלו צד"א הו"ה ובכ"א מד"ע אלו תכוין
 להעלות חלקי האלהות שבהם ע"י מ"כ של הנשמות
 ואז תכוין בעשיה ששם הנפשות ובכללם תכלול כשך
 וביצירה הרמות ותכלול רוחך עמהם ובצריאה
 נשמות עם נשמתך ובאצילות נשמה לנשמה ואח"כ
 תתחיל י"ח ובכריעה א' תכוין כמ"ש בסוד הד'
 כריעות

שער רוח הקודש ופי' יראת ה'

(ה) דעה יהודי זה לכאור' כלול וז' ימודים אצל הצ' ונפרט ונצטר' הא' והכל דרוסי התפילין לנזקי והוא כי חיי"ם ויז"ק הם כוונת התפילין שמוכין האדם בכל רגע שלא יסח דעחו שמוכין זהפילין [לדאש' אהי"ה הוי"ה אהי"ה פשוטים שג' חיים וזהפילין דיד יכוין באהי"ה הוי"ה אהי"ה פשוטים שג' יז"ק וז' הכוונ' גי' ע"צ ס"ג ונ"ה שג' ק"פ וא"כ יעוה קופר נפל כאן שסכר ונ"ה ול"ל עס"נו אצל צעת הנחת תפילין לריך לכוין האהי"ה והוהי"ה וזהי"ה וליא"ס קס"א ע"צ קס"א וז"ש צ"צ קס"א וכו' ר"ל שנות הכחוצים פשוטים צעת ההנחה מליא"ס ולריך לכוין צד' שנוה עסנו"צ חוץ נאות ה' לחרוכ' שעולים וקום וגם כאן ע"ס נפל שסכר יה"ו דאלפי"ן ומקום הכו' גי' אל ונל"א וע"כ ישחקה אל ונל"א שהוא הק"פ עם נקום ויהיו ש"ע כהוכין וכו' והוה קימון שנתן לעיל מנייה נע"ם ע"צ נע"ם על הביאור ומיי"ם יז"ק על דבריו הא' : וכחזור לצאר צע"ה דבריו הא' ואח"כ דבריו השניים לווערו יש חיי יודי"ן ה"פ שאם יהמלא כלם שיהיו קס"א ע"צ קס"א קס"א ע"צ אדכ"י הרע"א יש צהם ח"י אוחיות יודי"ן שג' ק"פ כוונת כלם פשוטים להורות כי עיקר חיות השנוות הכו' הם היודי"ן כי סוד היודי"ן צכו"ש הם צמי' נקודות וכבר ידעת כי עיקר חיות הקפי' הוא הניקו' א"כ לריך לכוין בצבל שם ושם הו' הכו' להמשיך לו החיות נצמי' היודי"ן צבו צקוד חיי הכו' כלם כי כלם חי זהו חיותו וגמיוי מד עלם א' ואחדות א' ונ"ש מן העבר ר"ל מן ה' וע"ס הוא . ואח"כ לריך לכוין צב"א לחכרות שזהפילין וז"ש כ"א פענתי הוי"ה שג' הקום להורו' שהם צמי' ומוחין דלו"א שה"ס ת"ק וי"ו צנו"ר וכבר ידעת שאלו"א בק' זקנים ולכך כתיב מפני שיצה תקום ולפי שיעקר קי' הזקן הוא היקוד כי הקרים אין לו זקן לכן נלצד הנק' ישישים בעלי שיצה נק' זקנים כי זקן גי' יוקף ע"ה א"כ השאלה הקום והדרת שניהם השיצה קאי והזקן גי' קאי כי הכל צמי' א' וע"כ יוקף נק' צן זקנים ולמה לא נקרא עלמו זקן כי אם צן שלהם לזה אומר פחות א' כי הוא גי' קכ"ו וחסר א' לנאספר זקן ולהשלימו (א"ה עיין צ"פ דה"ק דפוס ירושלים ת"ו נ"ש צזה ונשם הרצ הנחצר ז"ל) ל"ל עם הכולל וכבר ידעת שהכולל הוא השורש ושם העלם הוא עקף וע"כ נק' צ"ן זקנים שנשלבם ונשם ונ"ש המלא צמיחה וכו' ר"ל כי מילת שיצה יש צה צ"פ זק' עם ג' אוחיות זקן וצמי' זק' יש שיצה כנו' כי צ"פ זק' עם ג' אוחיות גי' שיצה ולפ"ז נוכל יוקף ככלל צמיחה וצוקה ואח"ז כלה לצאר כוכה היסוד צשורש היקוד שהוא צמי' דיק' דל"א וכבר ידעת כי הצלוס דיק' דז"א אחר הוועבת ונוחין נואו"א ע"ד ק' העמידה אח"ך ע"י נשיאות כפיס נשלצת ל"ג הי' והולך ונצטר' ואומר ש"ע נהוכין דהיינו נחי' הא' דדיק' א"ל ינושכו צ' א"ל כנו' והנה נקום הכו' הוא א"ל ונל"א עם הקס"א ע"צ קס"א הכו' הם הק"פ גי' עם פקת"ם דצרכת כהנים ומושיך הש"ע אל צ' תפוחין וכללות היתה צשורש הדיק' א"ל אלהים הוי"ה כי צ' פלתי הרכש הוי"ה דכתי' ה' ה' אל רמום וכו' שנוחלך ויהיה נלפ"ן שהוא אלהים צהעלם ונשם יולא א"ל הי' א' דדיק' וג' שמוח הכו' גי' קנו"ג כי תי' וציקור הז"א שמוא ע"י

התי' דיק' הוא ע"י אהי"ה דאלפי"ן קנו"ג כידוע וכנו"ל יסוד ע"ג ע"פ סלס ועגל רגליך שהוא גי' קד"ס כי הכי הג' עלמין נפקי ונקד"ס הכו' שהוא אהי"ה דאלפי"ן כנו' צמוקומו אלף וכ"ז ול"ו ועתה צה היסוד יכוין עוד ציסוד הפילין דיד שהוא אהי"ה הוי"ה אהי"ה מלצד הכו"ל שהם קנו"ג ע"צ הרע"א וז"ש וי"ו ה"י ע"צ ט"ס של"ל הוי"ה דע"צ וה"פ המיל' ע"צ הכו' עם ד' שמו' יה"ו הכו' דעסנו"צ צפשוטם גי' פ"ד הכי יוקף שהוא ג' צ"ן נוחק ג' גבורות צג' המקדים ששורש היקוד הוא הנוחל דדיק' וניה נפקא והנה קנו"ג הכו' עם הע"צ ויה"ו שג' יוקף ועם אדכ"י ונל"א שהוא הרע"א כלם צגי' ההק"ע לשון זוג דכחקה ציצוהו וז"ש הכל ההק"ע והוא ע"י היקוד שנק' ונוש' החק"ע כי שדי ונל"א שהוא התי"ד שכל צמי' יקוד שצנו' נק' שד"י ויוס"ף התי"ד וקנ"ו הכי ההק"ע ולהוראת הזוג אחר נוחק הגצו' עם הסקדים אדכ"י ונל"א שהוא הרע"א עם חיי צמחיים הכי החק"ע נכוז גם צנוק' שהיא אדכ"י א"כ דהויין יקוד ונל"א צהדי הדדי : ע"כ לריך לקשר יודי' ההפילין דיד עם הנו"ל שהוא ההפילין עלמו דיד שהוא יוקף עם הנו"ל צנוחין שלימים ומוהקים ברחמים :

יהוד עין אל הכו"ל

ע"ה הוא ש' צגי' אלהים דיודי"ן . כקיון צגי' רי"ו הנעש' נוס' ג' ונ"ה ואחורי' (א"ש שהם ע"צ , גם א"ש הצ"ח"ה היא שנוש' כפי עם ג' לרוחיותו הוא צגי' אהי"ה יהו"ה אדכ"י והכולל : ואסוצצה צגי' יהו"ה יודי' הו' הה וד' אוחיותו והכולל אח קדוש דהוי"ה דיודי"ן ונצמד הוא צגי' הוי"ה דצ"ן וכו' לעורכ ונ"ן צצצ"י והכל ע"י הוי"ה הכו' צקופ' פ' הכו' (א"ש לא הצנחי וצאולי ל"ל כי ר"ח מוצמד יהו"ה הוא חמשים וצ' הכוללים הוא צ"ן וגם הוהי"ה הזאה היא הוי"ה דצ"ן כלאומר) עוז לכוין זה צשעת העצילה וגם

צשעור' הוועסקה צנטי"לה נלשונה ואחרונה : גם יעצול י"ג עצילות ויכוין צג' שמוח יהו"ה אהי"ה אדכ"י כזה העצילה הא' להעלות א' אל י' : הצ' להמשיך י' אל א' : הג' להמשיך א' אל י"א : הד' להעלות ד' אל ה' : הה' להמשיך ה' אל ד' : הו' להמשיך ה' אל הד' : הז' להעלות ז' אל ו' : הח' להמשיך ו' אל כ' : הנו' להמשיך י' אל ו' : הי' להעלות י' אל ה' : הו"א להמשיך ה' אל י' : הו"ב להמשיך ה' אל ה"י : הו"ג לשלצ ג' שמוח הכו' כזה אהי"ה הה"ד יו"ל הו"ה יוכוין צי"ג תיקוני דיקנא ויאעז מיי כמוך וגו' : (ה) דעה ראיית לצאר היסוד הקדוש הזה צעה"י

עצילות של ג' שמוח הכו' והוא דחלקים לד' לזופים כנו"ש לצקוף אהי"ה הה"ד יו"ל הו"ה של ג' עצילות צלירוף כזה עצילה א' לעלות א' אחריכ' שצלירוף א' שהוא של אדכ"י ליו"ד שלמעלה מוונה שהוא של הוי"ה ואחר שעלהה לה אז מנפיע לה העציל' צ' ואח"כ צעציל' ג' להמשיך אלף שעליהם שהוא של אהי"ה ליר"ך ואל"ף ובעד"ז כל הג' לזופים האחרים (י) :

תושלבע בגלך ואע"י

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם ברוך נתן לזינף פח ולאיין אוניס עקמקה ירצה

מכלל הזמירות שהם ביצירה ודינוין לכינון לתוספת כרנחי לנפש מכהי קדושת היום דכנח
היזכר הוא צבדיא וְהוא קוד תוספת קדושה בעולם הצדיאה "

ועתה אחר הטבילה דעמק אינס מאירים שרן הקלי כבחול לא הארתם מלך הקדוש
עד מולאי שבת "

ומשנה ה' ואילך ליום השמי שאז הוא התחלת גילוי הארת תוספת שבת הממוז באותה
דיום השמי יטבול כדי מהרה ואז אסר חלנות יתגלה במאסו ויוכר שיקר תוספת

קדושת שבת "

כונת הטבילה לעשרה ולכל זמן

יכוין להכיר ולהעלות מים תחתונים דהיינו
וה זמן להגיה אדני שג' לא ממס' מלך
שה ממלכות ונפ' מה ג' מלך ממלג' והוא
זא ונ' איתו תאן הנשאים ממלכות הם
נוק' לחברם ויהיו מלכות ולהעלותם
ולחברם עליונים חבד אלא י' טבל י'ה
ויהיו הגיה ויכוין להגיה במילני כזרה

יכוין כי המקוה הוא כללות אהי"ה
להיין שבנהים לאי עלאה והיסוד
לילה כוללם והוא המקוה ויכוין לעשות
ולתקן את המקוה באופן זה יכוין כי
הארבע הגיין דקנא הם הארבע דפנות
המקוה וכל אחת נחלקת לג' ויין בגי' הי'
לפ' הי' הם עב' סביסוד לאבא המחובר

יוד הי א ויין הי א
שהא התחברות מים תחתונים עם מים
העליונים "

ביסוד הזה לאי שהוא המקוה
ויכוין לחלק הגיין הנל לנקודות כל ו'
שלוש נקודות הרי ט' נקודות לכל ה' "

אח"כ יכוין ביוד דקנא כי הינד מכה בלתי ומוציא ד' יודין ויחבר כל יוד עם הט' נקודות
שבכל א' מל' הגיין ויהיו עשר נקודות בכל א' הרי כח נקודות והם המקוה כלי

המחזיק ארבעים סאה "

ויכוין להמשיך לתוכם מיסוד לאבא את המים שהם ט' יודין דשעמ"ב כמס' בזים
אח"כ יכוין כי האדם עצמו הטובל הוא דגמת זא והוא ו' דיוד דקנא הנתין בנקודת טיין
יסוד דאימא "

ויטבול טבילה א' ויכוין להטביר מטליו כל מין זוהמת הנחש וכל מין טומאת
ושליטת ואחיות ל' מאות שורשי הקל' בכה קדושת מ' נקודות הגל שביסוד
דאימא כל א' כללה מעשר "

ואח"כ יטבול טבילה ב' ויכוין לקבל טהרה וקדושה מן המים הגל הממשיכים מאב"א
הנק' קדש ואז האדם קדוש יהיה ולמקוה המים קרא ימים ר"ת יב"ק
הי"ה ושה"ס עם ט' אותיותיהם **יאהלוה"הים** "

אח"כ יאמר ויקרא **אלהים ליבשה ארץ** ויכוין כונות ויקרא ע"ה
ג' אלה למד הי יוד מם ויג' אותיותיו וה' אותיות הגורם אלהים

ליבשה ע"ה **ג' אלה למד הי יוד מם** ויג' אותיות וה' אותיות שורשו
ארץ ג' אלה למד הא יוד מם ואלהים הנז' הוא כפ' עלמנו "

ע"כ לשש ולכל זמן

וזה לא שייך רק לטבילת ע"שק

ויכוין לאה"ה דה"ן **אלף הוה יוד הוה ג' מקוה** וימשיך למקוה זו מים
מהנחל העליון שהוא ז' יודין דד' ה"יות וג' אה"ה פשוטים לא שיכוין אור"ס
מלאים ועם יוד דשם י"ה **ג' נ"ל** ועם כללות ח' יודין **ג' נחל** ועם כללותם וכללות
כללותם **ג' מים** כמס' ט' יודין דע"ב סג' מה' כ"ן "

ויכוין כל זה לכבוד שבת כי כד' ה"יות וג' אה"ה ושם י"ה יש שלשים אותיות **ג' ל'**
דלכבוד שבת ויוסיף על השלשים הנז' ב' כוללים א' דז' שמות וא' דשם י"ה
עם השלשים הנז' עולים כבוד וכללות כל הז' שמות מלאים ושם י"ה פשוט הם

ג' שבת "

ויטבול להפשיט בגדי חול ויכוין לקנ"א ויכוין להמשיך לו רוח מהבד"י ויטבול

ב'

ב' ויכנין לאהיה ירו' סנדל' ולו' מדגלאן שנהס ה' יודין ועס אהיה ירו' ג' נמיס'
 ויכנין כ'ו' שמוית' לו' מדגלאן ג' תתמט' ועס קנא' ענ' אלק' כמט' אלק' ע'למין
 של סוכות ה'ולא'יס מהבניה ומא'יריס למטה ויכנין לקבל גס ה'וא' הארה מהס'
 ומא'יריס למטה'

יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

ל' מ'ס עליוטס ח'בל' א'וא'
 ל' יהוה
 ל' יוד' ה'י א' ו'י'ן ה'י א'

חיבור מ'ס עליוטס ע'ס מ'יס ת'חתונ'יס
 מ'יס ת'תא'ין ו'ק ז'ון ו'ה'
 מ'לכות מ'לך ז'א' ג'י' נ'פ'מ'ה ג'י' ה'י'ה'
 א'ל'ני ת'ו' נ'וק'

י'וד' ה'א' ו'א'ו'ה'א' י'וד' ה'א' ו'א'ו'ה'א'
 י'א'ד' ה'י' ו'נ'ד'ה'י'

י'וד' ה'י' ו'י'ן ה'י' א'
 י'וד' ה'י' ו'י'ן ה'י' א'
 י'וד' ה'י' ו'י'ן ה'י' א'
 י'וד' ה'י' ו'י'ן ה'י' א'
 י'וד' ה'י' ו'י'ן ה'י' א'
 י'וד' ה'י' ו'י'ן ה'י' א'
 י'וד' ה'י' ו'י'ן ה'י' א'

י'מין לה'עלות ול'חבר מ'יס ת'תא'ין ל'מ'יס עליוטס | ו'יט'כול כ' ו'ימין
 א' ח'סד ה' ג'בו' ו'ת'ת ה' מ'לכו' נ'לח' ה' ה' ה' ה'
 י'הוה י'הוה מ'צ'פ'ץ י'ה א'ד'ני א'ל א'לה'ים
 א'לק' ה'ה' י'וד' ה'ה'

י'ס'ג'
 מ'צ'פ'ץ